

[Udenrigsministeren.]

udnævnt deres delegationer og nedsat et arbejdsudvalg til at forberede det første møde. Island ventes i den nærmeste fremtid at ville tage stilling til rådet. Vi håber meget også at se en islandsk delegation ved det første møde. Danmark glæder sig til at byde de nordiske delegerede velkommen her i København.

Jeg har hermed sluttet min redegørelse, men inden jeg forlader talerstolen, har jeg en meddelelse, som jeg med den højtærede formands tilladelse vil give tinget. Som det høje ting vil erindre, afgav den sovjetrussiske viceminister Pushkin den 1. oktober en erklæring til den danske gesandt i Moskva. I denne erklæring, hvis fulde tekst har været offentliggjort, gav den sovjetrussiske regering udtryk for sine synspunkter angående en eventuel stationering i fredstid af fremmede troppstyrker her i landet.

Efter at den russiske erklæring har været overvejet i regeringen og i det udenrigspolitiske nævn, har jeg i går aftes mundtligt givet den herværende russiske chargé d'affaires følgende svar:

„Den danske regering har nøje gjort sig bekendt med Sovjetunionens regerings erklæring af 1. oktober 1952 angående spørgsmålet om stationering på dansk territorium i fredstid af bevæbnede styrker fra andre lande, som er medlemmer af Atlantpagten.

Den danske udenrigs- og forsvarspolitik er baseret på den faste overbevisning hos den danske regering, at Atlantpagten alene tjener defensive formål og ikke retter sig aggressivt mod noget land, altså heller ikke mod Sovjetunionen.

Den danske regering må derfor tage bestemt afstand fra Sovjetunionens regerings opfattelse af Atlantpagten som en offensiv alliance rettet mod Sovjetunionen og må samtidig fastslå, at den ikke kan anerkende på nogen måde at have misligholdt nogen forpligtelse eller gjort brud på noget tilsagn eller noget skyldigt hensyn overfor Sovjetunionen.

Den danske regering, som ønsker at opretholde god og venskabelig forbindelse med Sovjetunionens regering til fremme af gensidigt samkvem mellem de to lande såvel på handelsmæssige som på andre områder, kan ikke anerkende, at foranstaltninger, som den træffer i henhold til Atlantpagten, udgør en trusel mod Sovjetunionen eller noget land overhovedet og ville aldrig kunne gå med

til foranstaltninger, som med rette ville kunne opfattes således.

Den danske regering henleder Sovjetunionens regerings opmærksomhed på den danske presses holdning i denne sag. Hele den demokratiske danske presse har enstemmigt afvist de i erklæringen af 1. oktober 1952 fremsatte beskyldninger om Danmarks deltagelse i foranstaltninger af aggressiv karakter. Den har i så henseende givet udtryk for en stærk og enig offentlig mening her i landet og samtidig stort set for den danske regerings synspunkter.

Den danske regering har med tilfredshed bemærket udtalelsen i erklæringen af 1. oktober 1952 om, at ingen truer Danmark, og ingen påtænker at angribe det. At den selv ikke vil tillade — og aldrig ville kunne forsvare at tillade —, at dansk territorium benyttes til at påbegynde angreb mod nogen anden stat, er det overflødigt at tilføje. Den offentlige mening her i landet kræver fredens bevarelse og ville vende sig imod enhver form for Danmarks deltagelse i påbegyndelse af angreb på andre lande.“

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingerne om den til forhandling værende forespørgsel.

Man gik derefter til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

Valgt blev: *Leonhard Hansen, Bundvad, Kjældgaard, Wiggo Larsen, Lindberg, Strøm, Øllgaard, Kr. Kristensen, Kryger, Stæhr Johansen, Asger Jensen, Tesdorpf, Kirsten Gloerfelt-Tarp, A. C. Normann og Hans Hansen (Rorby).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ophævelse af forordning af 6. oktober 1753 angående forbud mod hasardspil.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 376).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.